

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ**

Πρωτ. 617
Αριθμ.
Διεκπ. 388/5-5-2014

Κυριακή Παραλύτου, 11 Μαΐου 2014

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 98^Η

Πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἦδη πέρασαν τρεῖς ἐβδομάδες ἀπὸ τὸ Πάσχα, ἀπὸ τὴ γιορτὴ τῆς ἀληθινῆς πανηγύρεως καὶ τῆς αὐθεντικῆς εἰρήνης καὶ βρισκόμαστε πάλι μπροστὰ στὴν πρόκληση πολλαπλῶν αὐτῆ τῆ φορὰ ἐκλογῶν. Ὁ πασχαλινὸς ἑορτασμὸς λαμπροφόρος, γεμᾶτος φῶς καὶ χαρά. Ἡ πραγματικότητα ὅμως καὶ πάλι ζοφερή. Ἡ καθημερινότητα δυσβάσταχτη, οἱ προοπτικὲς ἀμφίβολες, οἱ ἐλπίδες ἐξανεμισμένες, οἱ ἐπιλογὲς περιορισμένες. Κρίση πρωτοφανής, προβλήματα τεράστια, πολιτευτὲς πολλοί, ἱκανοὶ ὅμως ἡγέτες ἐλάχιστοι, ὁ λαὸς βουλιαγμένος σὲ σύγχυση καὶ ἀθυμία. Φτώχεια, ἐξουθενωτικὰ μέτρα, ἀνεργία, θλίψη, αἴσθησις ἀδιεξόδου.

Κάποιοι ἰσχυρίζονται ὅτι βλέπουν φῶς. Μάλιστα ἐπαγγέλλονται σωτήριες λύσεις. Οἱ ὑποψήφιοι ὑπόσχονται. Τὰ ὀνόματα τῶν ποικίλων παρατάξεων δίνουν μιὰ εἰκόνα αἰσιοδοξίας. Ἐμεῖς ὅμως, ὁ λαὸς, ἀκόμη ὑποφέρουμε. Αὐτὸ ποὺ βλέπουμε μᾶς πονάει. Αὐτὸ ποὺ φανταζόμαστε μᾶς τρομάζει. Αὐτὴ εἶναι ἡ ὀρατὴ εἰκόνα τῆς κρίσης, αὐτὸ ποὺ φαίνεται.

Στὴν πραγματικότητα ἀντιλαμβανόμαστε ὅτι ἡ κρίσις εἶναι πνευματικὴ. Ἐδῶ εἶναι τὸ πρόβλημα. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ ἐλπίδες μας εἶναι μόνο πνευματικὲς. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι καὶ τὰ κριτήριά μας καὶ οἱ πολιτικὲς μας ἐπιλογὲς καὶ ἡ ψῆφος μας πρέπει νὰ ἔχουν βασικὰ πνευματικὸ ὑπόβαθρο. Ἀλήθεια, πῶς νὰ ψηφίσουμε ἕναν ἄνθρωπο δίχως ἀρετὴ καὶ τόλμη; Πῶς νὰ ἐμπιστευθοῦμε ἡγέτες δίχως σοβαρότητα καὶ ἀρχές, δίχως φόβο Θεοῦ καὶ σεβασμὸ στὴν ἱστορία, δίχως εὐαισθησία πίστεως, δίχως σταθερὲς καὶ ἀξίες; Ἄν σὲ τέτοιους ἐμπιστευθοῦμε τὴν ψῆφο μας, ἀμαρτάνουμε.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ εὐθύνη γενικὰ τῶν πολιτικῶν ἐκπροσώπων μας εἶναι μεγάλη. Αὐτοὶ μᾶς χάλασαν. Αὐτοὶ μᾶς ἔφτιαξαν μία κοινωνία ἀνεκτικὴ στὰ ναρκωτικά, ἀσεβῆ στὰ ἱερά, ἄτονη ἢ ἀναρχικὴ στὶς ἀντιδράσεις. Ἀποποινικοποίησαν τὴ μοιχεία, νομιμοποίησαν τὶς ἀμβλώσεις, θεσμοθέτησαν τὸν πολιτικὸ γάμο καὶ τὶς ἀνίερές συμβιώσεις, κατήργησαν τὴν ἀργία τῆς Κυριακῆς. Καὶ τώρα; Τώρα θέλουν νὰ καῖνε τοὺς νεκρούς, νὰ παντρεύουν ἄτομα τοῦ ἰδίου φύλου, νὰ παίρνουν τὰ ὄργανά μας εἰκάζοντας τὴ συναίνεσή μας, νὰ διευκολύνουν τοὺς ἀνθρώπους νὰ φεύγουν ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμο μὲ πολιτικὴ κηδεῖα, ἀδιάβαστοι, δίχως μιὰ προσευχή, δίχως μιὰ εὐλογία γιὰ τὴν ἄλλη ζωὴ· μὲ μοναδικὴ σφραγίδα ἓνα μικρὸ ἠλεκτρονικὸ τσιπάκι καὶ ἓνα τεράστιο ψέμα μέσα καὶ γύρω τους.

Ἀλλὰ καὶ ἡ δική μας εὐθύνη, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, δὲν εἶναι μικρὴ. Ἡ ποιότητα καὶ τὸ ἦθος ἑνὸς λαοῦ δὲν φαίνονται ἀπὸ τὸ πῶς ἐπιτίθεται, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ πῶς γνωρίζει νὰ ἀμύνεται. Ἀπὸ τὰ ἀντανακλαστικά του γιὰ ἀντίδραση. Ἡ πραγματικὴ κρίση φαίνεται ἀπὸ τὸ ὅτι ὡς λαὸς δὲν εἴχαμε σύνεση καὶ τόλμη νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὴν πρωτοφανῆ πρόκληση στὸ οἰκονομικὸ καὶ κοινωνικὸ ἐπίπεδο. Καὶ τοῦτο διότι ἀποδειχθήκαμε πνευματικὰ γυμνοί. Συνέπεια καὶ αὐτὸ τῆς ἀποϊεροποίησης τῆς ζωῆς μας. Ἐνας στεγνὸς μηδενισμὸς, μιὰ ἀνόητη ἀσέβεια, ἓνας παθολογικὸς καὶ μυωπικὸς ἐγωκεντρισμὸς, μιὰ ἀνευρη καὶ ἄκαρπη παιδεία, γκρέμισαν τὴν πίστη μας, ἀποδυνάμωσαν τὰ ἰδανικά, ὀδήγησαν σὲ ἀνόητες ἐπιλογές καὶ ἐξαφάνισαν κάθε ἱκμάδα καὶ ἴχνος τόλμης ἀπὸ τὸν λαὸ μας. Ἐνας λαὸς ποὺ παλινδρομεῖ ἀνάμεσα στὴν ἀγριότητα καὶ τὴν ἀπάθεια, ἀνάμεσα στὸ θράσος καὶ τὴν ἀνοησία, πῶς, ἀγαπητοὶ μου, νὰ ἀντισταθεῖ; Μᾶς ρούφηξαν τὸ αἶμα κι ἔτσι μᾶς πῆραν καὶ τὰ χρήματα καὶ τὰ δικαιώματα. Καὶ κυρίως τὴν ἀξιοπρέπεια.

Τέτοια κοινωνία μᾶς φτιάξανε. Τέτοια κοινωνία φτιάξαμε. Καὶ ὅλα αὐτὰ στηρίχθηκαν σὲ αὐτοὺς ποὺ ἐκλέξαμε καὶ σὲ μᾶς ποὺ τοὺς ψηφίσαμε. Ἐμεῖς καὶ ἐγκρίνουμε καὶ συγχωροῦμε, καὶ συχνὰ ἀδιαφοροῦμε. Γι' αὐτὸ φταίμε. «*Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου*», λέγει ὁ ψαλμὸς. Μὲ τέτοια ἀθυμία καὶ βαθὺ πόνος, ἀπευθύνομαι σὲ ὅσους μποροῦν νὰ ἀκούσουν τὴν ἀδύνατη φωνή μου, σήμερα Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου.

Ἔχω ὅμως μέσα μου καὶ μιὰ ἐλπίδα. Τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ζυπνήσουμε. Ἦρθε ἡ ὥρα γιὰ ἓνα γερὸ κόλαφο στὸ ἄθλιο σύστημα ποὺ μᾶς ρούφηξε ὅλο τὸ πνεῦμα. Τὸ κακὸ πρέπει νὰ σταματήσει τώρα καὶ ξεκάθαρα. Τὸ κακὸ δὲ δὲν εἶναι ποιοὶ τελικὰ θὰ βγοῦν καὶ τί θὰ κάνουν. Τὸ κακὸ γιὰ τὸ ὅποιο θὰ δώσουμε λόγο στὸν Θεὸ καὶ τὴν ἱστορία εἶναι τί θὰ κάνουμε ἐμεῖς, ἡ ὑπεύθυνη ψῆφος ἢ ἡ ἀδιαφορία μας.

Ἄς προσέξουμε πολὺ σὲ αὐτὲς τὶς ἐκλογές. Τὸ μήνυμα ποὺ θὰ δώσουμε πρέπει νὰ εἶναι πνευματικὸ. Μᾶς λένε ὅτι ἡ Ἐκκλησία πρέπει νὰ σιωπήσει. Δὲν εἶναι δουλειά

της νὰ ταραΐζει τὸν κόσμο. Εἶναι ὁμως ἀποστολή της νὰ ἀφυπνίξει. Γι' αὐτὸ καὶ τώρα εἶναι ἡ ὥρα ποὺ πρέπει νὰ μιλήσει. Ἄν πάλι σιωπήσουμε, τότε «καὶ οἱ λίθοι κεκράζονται». Δὲν ἀντέχουμε ἄλλο. Ἔχει ἀποστρέψει τὸ πρόσωπό του ὁ Θεὸς ἀπὸ πάνω μας. Νοιώθουμε ἐντελῶς ἀβοήθητοι σὲ ἓναν κατήφορο χωρὶς τέρμα. Θέλουμε τὸ φρένο τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μας. Καὶ αὐτὸ ἔχει νὰ κάνει μὲ τὴν ψῆφο μας. Ἐμπιστευόμαστε μόνον ἀνθρώπους ποὺ πιστεύουν στὸν Θεό, ποὺ τιμοῦν τὴν ἱστορία καὶ τὶς παραδόσεις μας, ποὺ σέβονται τὸν ἑαυτὸ τους, ποὺ ἀγαποῦν τὴν Ἑλλάδα πάνω ἀπὸ τὰ συμφέροντά τους, πρόσωπα τίμια καὶ μὲ σεβασμὸ στὴν ἱερὴ παρακαταθήκη ποὺ κληρονομήσαμε καὶ ὄχι μὲ ὑποτέλεια στὴν ἄθλια ταυτότητα ποὺ μᾶς κατασκευάζουνε.

Εἶναι πολὺ κρίσιμες αὐτὲς οἱ ἐκλογές. Ἐλπίδα μας -καὶ μάλιστα μεγάλη- εἶναι ὅτι θὰ δώσουν ἓνα σαφὲς καὶ ἡχηρὸ πνευματικὸ μῆνυμα στὴν κοινωνία μας, ὅτι θὰ ἐκφρασθεῖ πνευματικὰ ὁ λαὸς μας. Ἄν κάτι τέτοιο συμβεῖ, τότε θὰ σημάνουν καὶ τὴν ἀρχὴ τῆς ἀλλαγῆς. Μιᾶς ἀλλαγῆς ποὺ καὶ ἀναγκαία εἶναι καὶ ἐπιθυμητὴ καὶ ἐφικτή. Ἡ διαφορὰ ἀπὸ τὴν εὐλογημένη κατάσταση ποὺ ὄλοι ἐπιθυμοῦμε εἶναι τεράστια. Ἡ ἀπόσταση πολὺ μικρὴ. Ὅσο μιὰ ἀπόφαση πνευματικὴ.

Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς εὐλογεῖ καὶ νὰ στηρίζει τὸν λαὸ καὶ τὸ ἔθνος μας. Ἐμεῖς νὰ ψηφίζουμε κι Ἐκεῖνος νὰ ἐκλέγει. Καὶ νὰ φωτίζει τοὺς ἡγέτες μας *«ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι»*.

Μὲ ἀναστάσιμες εὐχὲς καὶ ἀγάπη,

† Ὁ Μεσογαίας & Λαυρεωτικῆς Νικόλαος